

ERKKI MIKKOLA

Unenmaan merihiekat

Erkki Mikkola

Unenmaan merihiekat

© 2019 Erkki Mikkola

Toinen painos

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528009290

Faktaa vai fiktiota

*minä en tiedä
mitä runot ovat*

*ehkä tekotaiteellisia
tuskan ja
valheellisen rakkauden kuvauksia
puettuina metaforiin
joita kukaan ei ymmärrä*

*mutta
minä väännän ne itsestäni
kipua säästämättä
iho karrelle palaneena
mieli pirstaleina*

*ja ne ovat minulle
totisinta faktaa*

seuraavaan aamuun

Unenaikaisia kiviä

*väsyneet yöt
seuraavat väsyneitä iltoja
aamu ei tee poikkeusta*

*kiipeän sen harjalle
muuraan itselleni alustan
unenaikaisista kivistä*

*mikään ei muutu
en pysty ponnistamaan
kuolevaan päivään
katseeni hakiessa
pilkahdusta silmistäsi*

Aamuhetkellä

*Olet kiinnittynyt ikuisuuteen.
Minun ikuisuuteeni.
Tänäkin aamuna tuulen keinuttaessa
vielä vihreitä lehtiä,
kasteen kostuttamia.*

*Kuuntelen musiikkia,
ristiriitaista, syvää kaihoa,
surumielisyyttä,
kuitenkin samalla
iloa tuottavaa.*

*Kuinka kukaan voi säveltää
mitään niin ihanaa, sisimpään tarttuvaa,
tunteita koskettavaa,
ihan kuin minun sielustani,
epävarmasta, herkästä, kaipaavasta.*

Eikä sitä voi tunnustaa itsessään.

*Minä, joka nukahdan kesken puhelun
ja noloistun.*

Ei sellaista voi tehdä.

*Sinä toit auringon elämäni,
pilvien takaa,
minne olin sen kadottanut.*

Syysaamun ateria

*hain puolukoita torilta
lehtikin on vielä lukematta*

ajatukset ovat untuvissasi

aamu ei ole vielä kadonnut

*eikä päivääkään voi
jättää näkemättä*

Kuulen

*valse tristen soivan
elämän luovuttavan*

*en tiedä viimeistä sointua
ei elämä anna tointua*

kuulen

vain hiljaisen

tuulen

Keiton kypsyessä

*päässä pyörivät ajatukset
kuin stockan ovet*

tulevat ja menevät

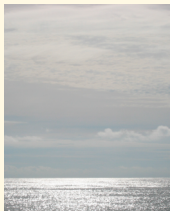
*taivaskin on sinisenä
vilustako vai hapenpuutteesta
piruko sitä tietää*

*vaan lämpö
se seilaa sielussa*

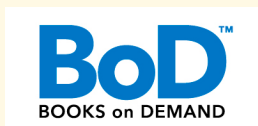
*siellä määrätyssä lokerossa
on iholla tunto*

*keittokin on valmis
odottaa hellillä nauttijaansa*

*kuten minä häntä
jolla on hellyys sielussaan
ja sormissaan*

Erkki Mikkola on keski-iän ylittänyt eläkkeellä oleva monipuolisen uran tehnyt kauppatieteilijä. Tämä on hänen toinen runokokoelmansa. Kokoelmasta löytyy aforismeja, runoja elämänkaaresta, rakkaudesta, vaikeista hetkistä ja kaipuusta.

www.bod.fi